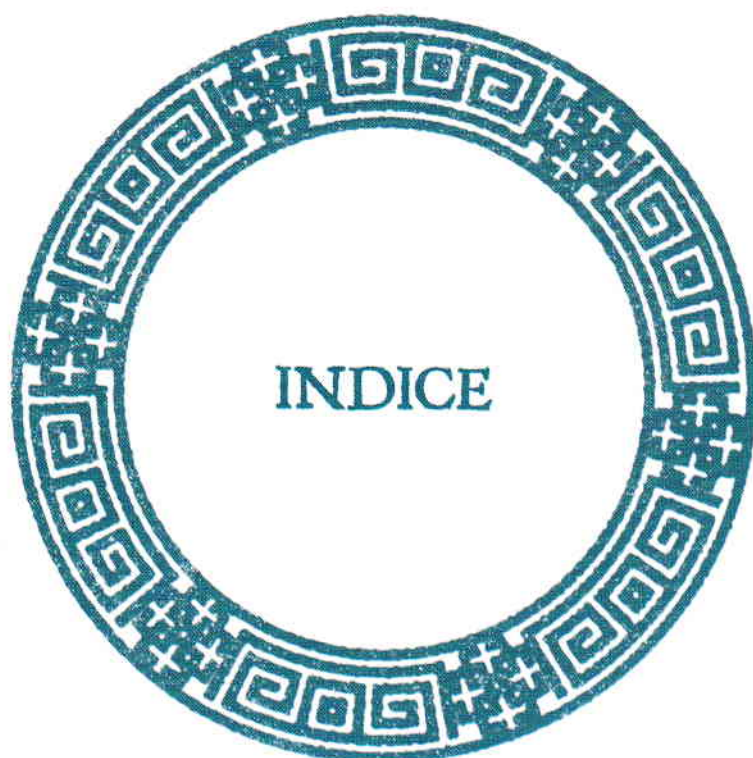

MITURI GRECEȘTI

Text: Federica Bernardo

Ilustrații: Fabio Mancini

Traducere: Denise-Andreea Pop

INDICE

1. Zeus împotriva titanilor	5	13. Eros și Psyche	167
2. Prometeu și focul	19	14. Mitul lui Narcis	181
3. Amfora Pandorei	33	15. Regele Midas și atingerea de aur	195
4. Deucalion și Pyra	47	16. Belerofon și calul înaripat	207
5. Hades și Persefona	61	17. Perseu și Medusa	219
6. Nașterea Atenei	75	18. Hercule și cele douăsprezece munci	233
7. Apollo și Daphne	87	19. Iason și lâna de aur	247
8. Adonis și Afrodita	99	20. Paris și mărul discordiei	261
9. Atena și Arachne	113	21. Calul troian	275
10. Mitul lui Pan	125	22. Ulise și Polifem	289
11. Orfeu și Euridice	139	Appendice	303
12. Dedal și Icar	153	Glosar	348

I

ZEUS
ÎMPOTRIVA
TITANILOR

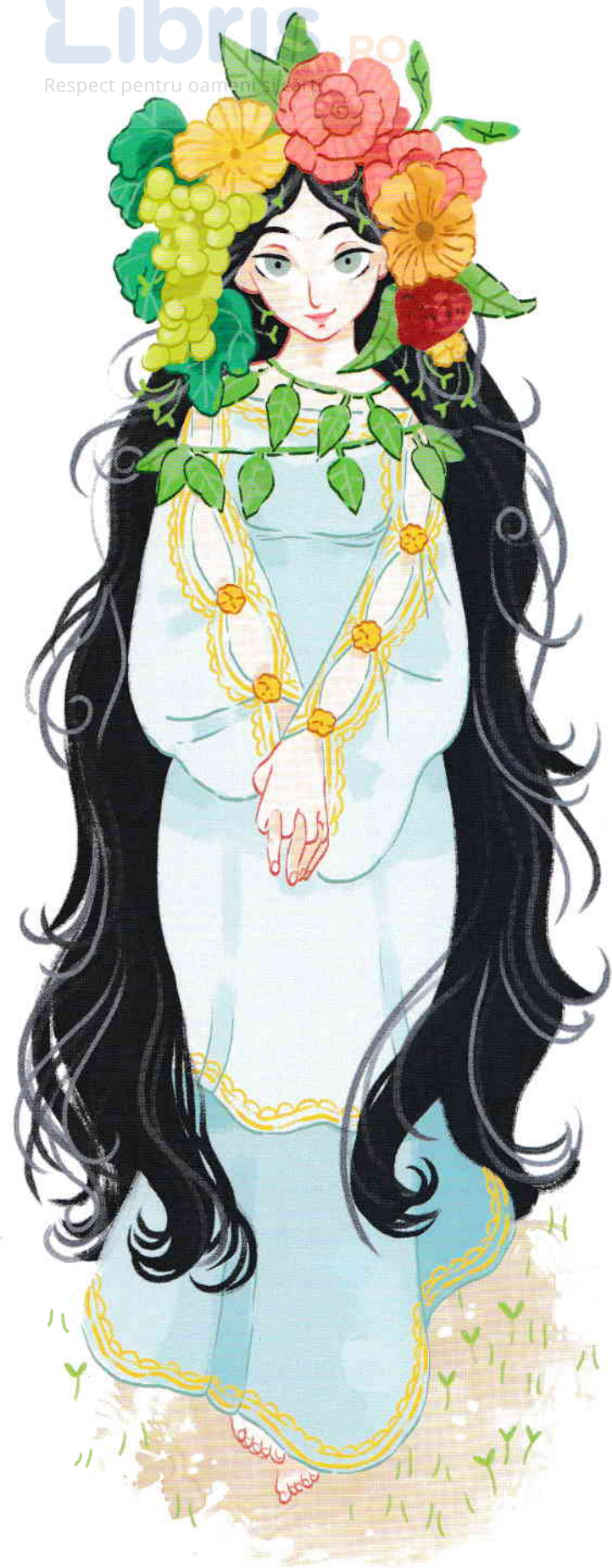
a începutul timpurilor, spațiul era gol și infinit, iar la conducere, într-un cosmos fără stele, era doar Haosul. Până când a apărut brusc Geea, Mama Pământului, o femeie frumoasă și generoasă, cu părul lung și negru ca pana corbului. Din Geea s-a născut Uranus, cerul, și împreună au făcut numeroși copii: titani și titanide, zei și zeițe de statură înaltă și incredibil de puternici; hecatonchirii, trei creaturi monstruoase cu o sută de brațe, și ciclopii, giganți cu un singur ochi. În cele din urmă, după ce au creat marea și restul Universului, frumoasa și fertila Geea și Uranus cel înspăimântător, omul cu fața plină de stele, s-au unit prin căsătorie.

– De acum încolo, destinul fiecărei ființe va depinde de voința mea! declară în acea zi Uranus, autoproclamându-se rege al Creației.

– Va trebui să fii un conducător corect, altfel lumea va avea o amintire neplăcută despre primul său zeu, îl avertiză soția sa, iritată de atât de multă mândrie din partea lui.

În fond, Universul a prins contur datorită muncii Geei.

Dar, oricât de mult o iubea pe Geea și îi admira înțelepciunea infinită, Uranus nu a putut să o asculte: avea un suflet tiranic și meschin, pe care n-a reușit să-l țină în frâu. Curând, temându-se că ar putea să-i fie furat tronul, a început să-și urască propriii copii atât de mult, încât a decis să scape de ei. I-a închis pe ciclopi și pe hecatonchiri în Tartar, cel mai întunecat loc de sub pământ, unde sufletele malefice erau aspru pedepsite.

Numai titanii au fost scutiți de delirul său de persecuție.

Geea, îngrozită de soarta nefericită a copiilor ei, se gândi la o răzbunare împotriva soțului. Într-o zi, îi chemă pe titani în vârful muntelui Ida pentru a le adresa o rugămintă disperată.

– Copiii mei, tatăl vostru este un zeu incorect și crud, le spuse aceasta creaturilor gigantice adunate în jurul ei. Din cauza lui, frații voștri, ciclopii și hecatonchirii, suferă, închiși în străfundurile întunecatului Tartar!

– Da, mamă, știm, spuse Rhea îndurerată.

– Dar ce putem face? interveni Oceanus. Tatăl nostru este un tiran și nu ascultă pe nimeni!

– Sunteți la fel de mari și de puternici ca oricine altcineva din cosmos... sugeră mama. Vă puteți impune dorința!

– Cum ar trebui să facem asta, mamă? întrebă atunci Hyperion.

– Trebuie să-l înlăturați pe tatăl vostru! Numai în acest fel putem să-i răzbu-năm pe frații voștri și, în cele din urmă,

putem oferi Universului un conducător potrivit! răspunse nemiloasă Gee.

– Deci cine îndrăznește să-l înfrunte pe Uranus?

Se lăsă o tăcere îndelungată, în care titanii păreau să cântărească puterea lui Uranus. Apoi, unul câte unul, făcură un pas înapoi. Thetis fu cea care rupse tăcerea și vorbi în numele tuturor:

– Mamă, suntem mari și puternici, spuse aceasta, dar el are puterea cerului, cum l-am putea înfrânge?

Geea clătină din cap, acceptând resemnată să renunțe la intențiile sale de răzbunare.

Dar mai era un titan care rămăsese nemișcat: era Cronos, cel mai tânăr dintre toți.

– Mamă, nu mă tem de Uranus, spuse el, înaintând și bătându-și pieptul gol și musculos.

– Fiul meu, sunt mândră de tine! zise Geea, mângâindu-i cu blândețe fața. Dacă faci așa cum îți spun, nu îți vei asuma niciun risc.

De fapt, Mama Pământ se gândise deja la toate: în fiecare noapte, Uranus părăsea cerul și cobora pe Pământ pentru a se întâlni cu Geea; Cronos ar fi trebuit să profite de întineric pentru a-i întinde o capcană.

– Îl vei lovi cu asta! spuse, oferindu-i fiului său o seceră din piatră, pe care o construise ea însăși. Așa vei reuși să-l distrugi!

Tânărul titan urmă sfaturile Geee și, în aceeași noapte, rămase ascuns să-și aștepte tatăl în spatele unui bolovan mare. Când îl văzu venind, sări și îl lovi cu secera pe spate.

– Acum nu vei mai putea să-i înspăimânți nici pe oameni și nici pe zei! îi spuse lui Uranus, care era grav rănit.

– Te-ai descurcat bine, Cronos! exclamă Geea mulțumită. Acum, că am scăpat de acest tiran hidos, Oceanus va putea să-i ia locul și să conducă lumea cu înțelepciune și echilibru.

– Nu, mamă! protestă Cronos. Eu voi fi cel care va domni peste lume, pentru că eu l-am ucis pe Uranus!

Și astfel, deși Oceanus era primul născut și moștenitorul firesc, Cronos îi uzurpă tronul și deveni noul rege al lumii, în ciuda voinței mamei sale. O luă de soție pe Rhea și făgădui că va aduce pace și liniște tuturor ființelor vii. Dar Cronos nu era încă pregătit pentru o putere atât de mare: în

curând începu să vadă dușmani și trădători pretutindeni și, într-un timp scurt, deveni un tiran și mai crud decât Uranus.

Nebunia lui ajunse la apogeu atunci când un ghicitor din țări îndepărtate îi prezise că unul dintre fiii săi îi va fura tronul. Îngrijorat de acea profeție și amintindu-și ce îi făcuse și el tatălui său, luă decizia absurdă de a scăpa de toți copiii pe care i-ar fi avut cu Rhea, pentru a nu risca să-și piardă domnia.

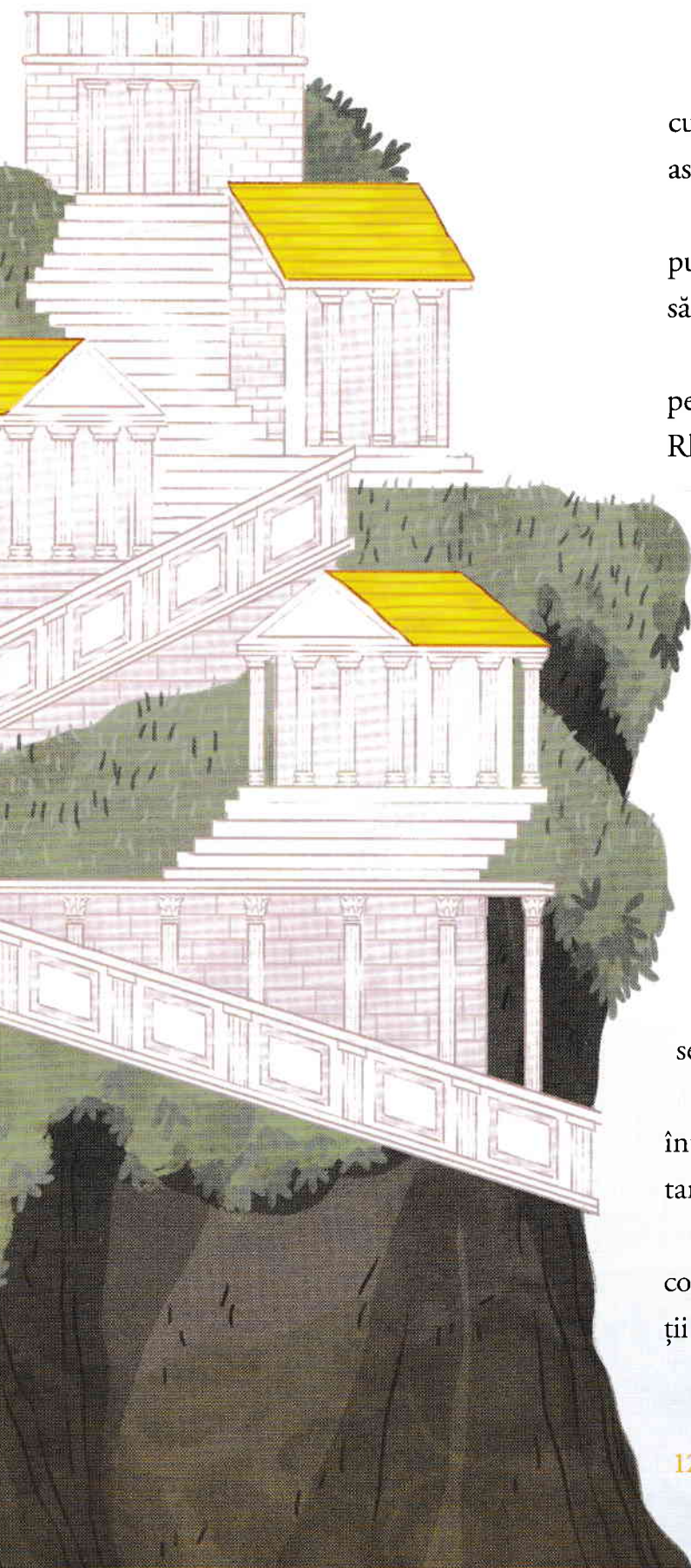
– Rhea! tună titanul atunci când soția lui îl anunță că avea să devină tată. Îi voi mânca pe toți copiii pe care îi vei naște!

Rhea, deși era îngrozită, nu avea altă opțiune decât să i se supună și, pe măsură ce veneau pe lume, îi ducea pe copiii săi la Cronos: Poseidon, Hades, Demetra, Hera... Niciunul nu a fost cruțat de hidosul tiran, care îi înghiți pe nou-născuți.

Când îl născu pe cel de-al doisprezecelea copil, Rheei îi veni în cele din urmă ideea de a-l păcăli pe Cronos: înfășură un bolovan de mărimea unui copil într-o pânză albă și i-l întinse soțului ei în locul micuțului.

– Uite, acesta este Zeus, ultimul născut! minți Rhea.

Cronos, care era la fel de prost pe cât era de nebun, nu puse la îndoială cuvintele Rheei și înghiți bolovanul greoi dintr-o singură înghițitură. Între timp, adevăratul Zeus fusese dus într-o peșteră săpată în muntele Ida, pe insula Creta, unde fusese lăsat în grija a trei frumoase nimfe surori, Adrasteia, Ida și Melissa. Amaltheia, capra lor, l-a alăptat pe nou-născut ca și cum ar fi fost un pui de cățel și în fiecare zi îl lăsa să bea ambrozie, care curgea din marile sale coarne curbate. Albina Panacrîde îl hrănea cu cea mai dulce miere de pe pământ. Preoții cureți, trimiși de Rhea, îl păzeau pe copil, cântând și dansând, interpretând la clavecin și tobe, pentru a acoperi

cu acea gălăgie plânsetele micului Zeus, astfel încât Cronos să nu-l poată găsi.

Micuțul crescuse voinic și înzestrat cu puteri uimitoare și, la scurt timp, începu să-și dorească să părăsească insula.

– Vreau să-l pedepsesc pe tatăl meu pentru ceea ce a făcut! îi spuse într-o zi Rheeli, care venise să-l viziteze. Și să-i eliberez pe bieții mei frați!

Mama încerca orice ca să-l descurajeze – Cronos era încă foarte puternic și nimeni nu l-ar fi putut învinge –, dar Zeus era de neclintit.

Apoi Metis, fiica titanului Oceanus și a titanidei Thetis, se oferă să-l ajute și îi dădu lui Zeus o poțiune magică, sfătuindu-l să-l lase pe Cronos să o bea înainte de a se confrunța cu el.

Cu acea băutură misterioasă, Zeus se prezentă în fața regelui Universului.

– Vin cu gânduri pașnice, spuse el, întinzându-i un pocal. Bea acest nectar sacru.

Cronos, care credea că și-a mâncat toți copiii, rămase uimit în fața acelei apariții și, luat prin surprindere, acceptă darul.

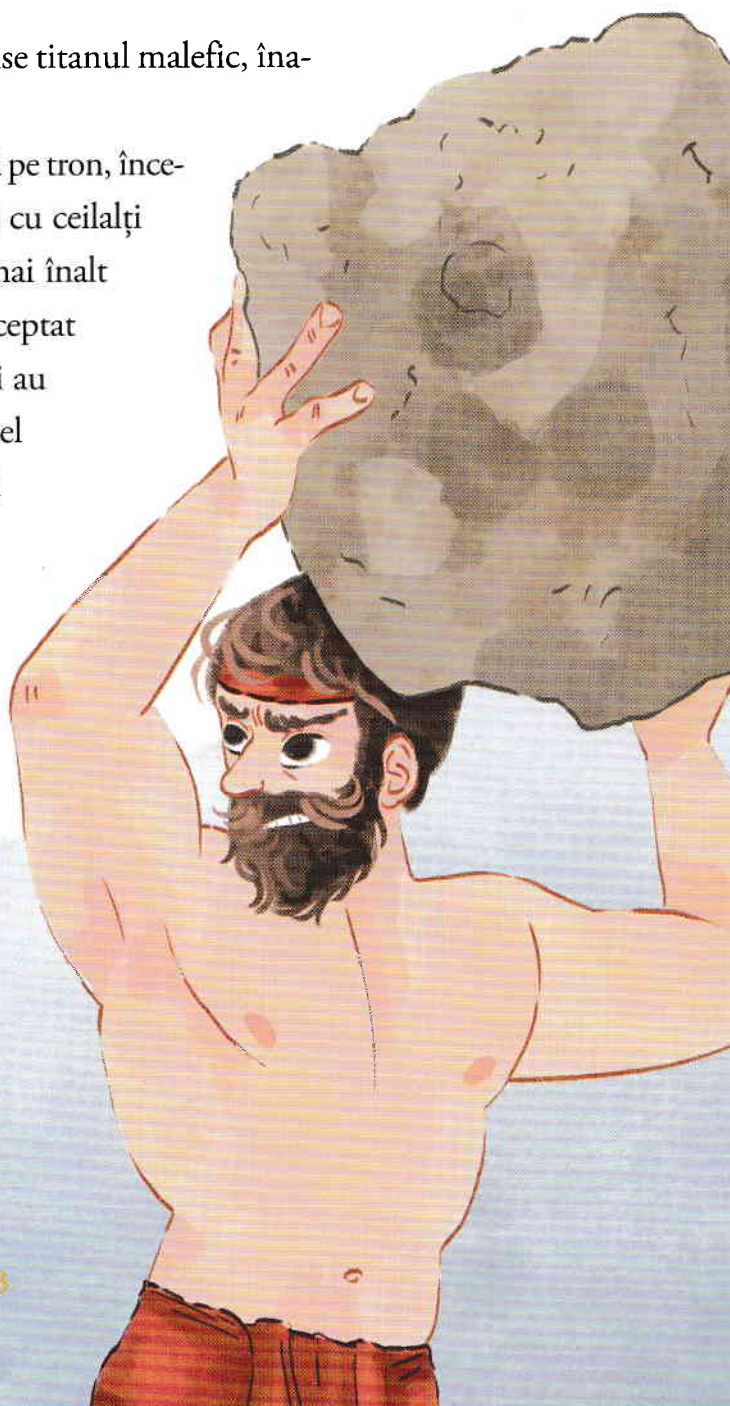
După primele guri, începu să se zvârcolească din cauza durerii de stomac și, după câteva momente, îi vomită pe cei unsprezece copii pe care îi înfulecase: Poseidon, Hades, Demetra, Hera, Hestia și toți ceilalți s-au întors la lumină și l-au sărbătorit pe cel care i-a eliberat.

– Tată crud! strigă în acel moment Zeus, susținut puternic de frații săi. Pleacă acum sau te omor!

– Asta nu se va termina aici, răspunse titanul malefic, înainte să se întoarcă și să fugă.

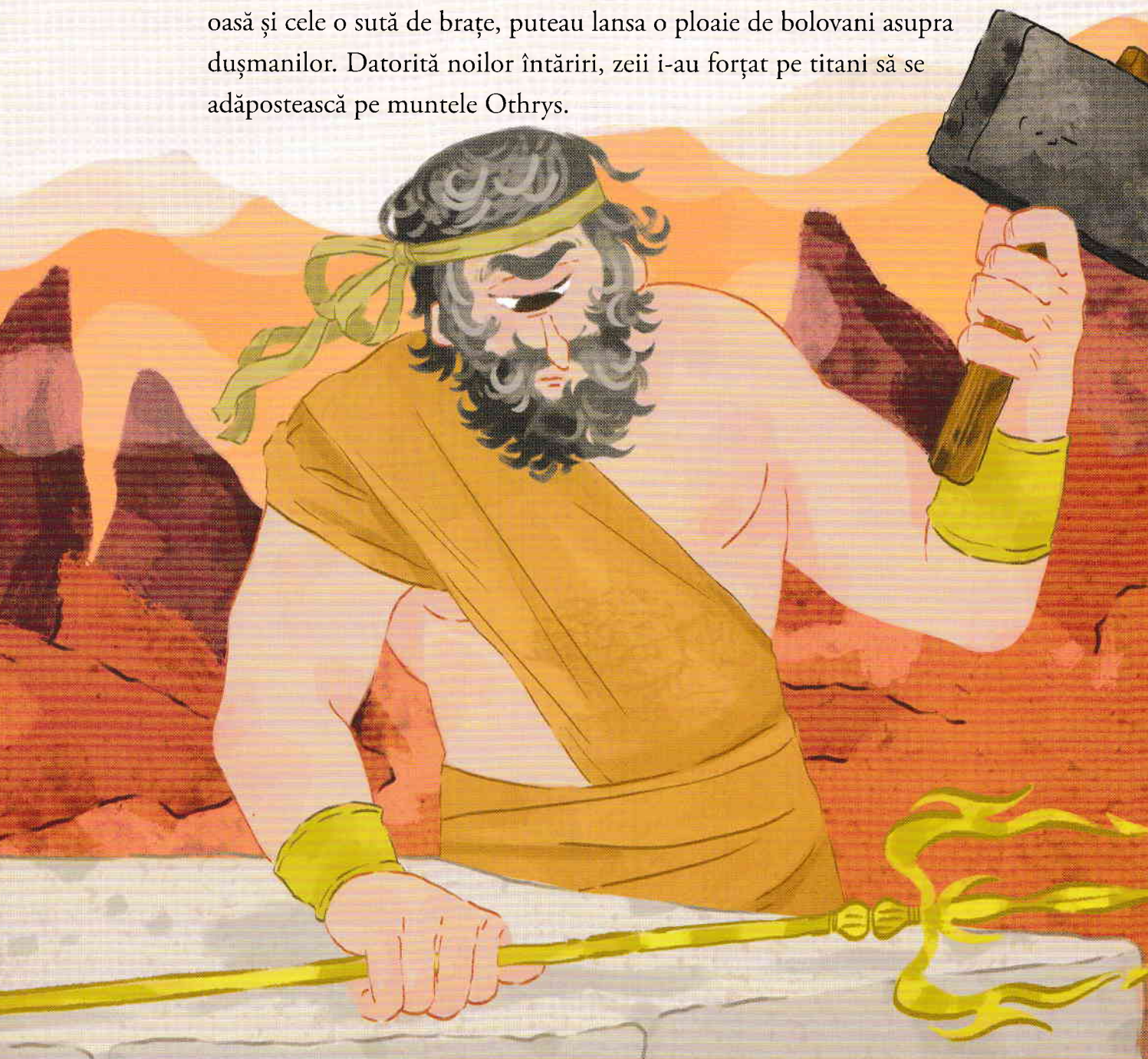
Cronos fusese detronat, iar Zeus urcă pe tron, începând a treia domnie divină. Împreună cu ceilalți zei, se stabili pe Muntele Olimp, cel mai înalt munte din Grecia. Dar nu toți l-au acceptat pe noul suveran: titanii s-au răzvrătit și au decis să-l susțină pe Cronos, care la acel moment le declară război fiului său și zeilor, pentru a-și relua locul.

Lupta dintre cele două tabere a continuat timp de zece ani lungi. Titanii, conduși de bărbosul Atlas, au distrus munții pentru a arunca cu bolovani în vârful Olimpului. Zeii, pe de altă parte, au exploatat forțele naturii și au răspuns cu atacuri și mai violente. Conflictul dintre tabere era nemilos și întreaga creație avea de suferit, iar sfârșitul ostilităților părea departe. Prin urmare, Gea

decise să intervină și-i sugeră lui Zeus să-i elibereze pe ciclopi, încă prizonieri în Tartar, pentru a se folosi și de ajutorul lor.

Zeus urmă sfatul Mamei Pământ și ciclopii, recunoscători, fabricară pentru acesta și pentru frații săi arme speciale. Lui Zeus îi oferiră fulgerele, lui Poseidon tridentul și lui Hades, coiful invizibilității. Nemulțumit, Zeus decise să-i elibereze și pe cei trei hecatonchiri, care, cu forța lor monstruoasă și cele o sută de brațe, puteau lansa o ploaie de bolovani asupra dușmanilor. Datorită noilor întăriri, zeii i-au forțat pe titani să se adăpostească pe muntele Othrys.

Libris .RO

Respect pentru banii și cărți

